

1. Dovolte, bych suše předpokládal
Golema, že všichni znáte tu
Rabi Lóvi že z hlíny ho uplácal,
protože měl vzteka na tetu.
Ta teta mu někam založila
jeho staronovou trumpetu,
a tím pádem ho tak urazila,
že si uhnět kata na tetu.

Katem tím měl právě Golem býti
a dohlížet přísně na tetu
eventuelně ji zahubiti
kdyby nevydala trumpetu

Ona ale teta byla fešná
pěkně rostlá celá vášnivá
Všechněm mužskejm byla nebezpečná
na oficíři byla divá

Ze začátku Golema se bála,
hnusil se jí, že je hliněný,
toho se však nikdy nenadála,
že je do ní zamilovaný.

Div divoucí je to totiž věru
opravdu docela skutečně,
miloval tu svůdnou Evy dceru
velice a taky zbytečně.

Jednou takhle zjara dopoledne
zaskočil si Golem na pivo,
jen tam vejde, hospodský se zvedne,
povídá mu: Voni nádivo!

Zrovna tady o nich řeč se vede,
co to maj s rabínovo tetou?
Golem zrudne a potom hned zbledne,
vece: Do toho se nepletou.

Vypil, zaplatil a když byl venku,
zmocnil se ho spravedlivý hněv,
skrz to, že mu pomlouvaj milenku,
z prsou vydral se mu hrozný řev.

Letí zpátky, půllitr uchopí,
ze štamgastů dělá mrtvolu,
než se šenkýř ku obraně vzchopí,
mrtev leží, hlavu vejpují.

Uřícený Golem k tetě letí,
zjeviti jí, že ji miluje.
Najde ji však ležíc ve objetí
s oficírem infanterie.

Jeho oči začnou plakat pláčem,
žárlivost mu vtiskne v ruku zbraň,
jme se mlátit párek pohrabáčem,
oficíra zabil i tu saň.

Když pak všechno zapálil a útek,
hned z toho byl poplach veliký,
do samoty hnal Golema smutek,
v patách vojsko měl a Černíky.

Až se dostal ke starému mlýnu,
mlynář ho oukropem častoval,
voň ho zabil i jeho rodinu,
v mlejně se zabarikádoval.

Rabínovi, co mu zabil tetu, napsal,
že si svůj život veme,
na hrob přej at mu dají trumpetu
na památku lásky zhrzené.

Když to napsal, zvolal: Žít mi nelze!
Skočil do vody, řka: Adie!
O zániku jeho jsou dvě verze,
ze kterých uvádím jenom dvě.

Podle jedné do té vody skočil,
namočil se, pak se rozmočil.
Podle druhé nejdřív se rozmočil,
namočil se a pak tam skočil.

Nevím, která z těchletěch dvou verzí
bude verze pravděpodobná.
Nejpravděpodobnější je třetí,
která je těm dvěma podobná.

Podle ní se Golem nerozmočil,
jen se namočil a vyskočil,
jenže vono začlo náhle pršet,
takže se přece jen rozmočil.

Je tu ovšem ještě verze další,
tuším, zeje čtvrtá v pořadí.
Je to sice verze trochu starší,
já však myslím, že to nevadí.

Vona totiž tahle čtvrtá verze
předešlé tři verze nahradí,
proto právě, když vám ji neřeknu,
tak to skoro vůbec nevadí.

Je tu ovšem ještě verze pátá,
ale ta není doložená.
Podle ní ta teta byla táta
a Golem byla jeho žena.

Podle této verze celý příběh
úplně by se nám otočil,
takže bude nejlíp mít za to,
že se Golem přec jen rozmočil

V domě straší duch

Co to bylo?
To byly vlci.
Vlci v gramofonu, to je blbina.
Nebo drákula.
Nebo...Co?...Nebo to...mám to říct
Schválně...Já to řeknu, ale budeme se bát
Nežt'....Nebo estli to nebyl duch.

Já bych vám nebyl sám přes noc ve starodávném
hradu,
není tam klidní spaní, chodí tam bílá paní.
Praskání nahání strachu člověku v nočním chladu.
Srdce mi hlasitě klepe (knok, knok) – tuším tady
záhadu.

Boty dupou po schodech,
v domě straší duch.
Náhle táhle začne pištět:
prásk a zbyl po něm puch.

Ve vikýři nahoře vytřeštěná tvář.
Dlouhá čouhá z kamen ruka a trhá kalendář.
Todle přece není žádný bydlení.

To je jen k zbláznění, ale k bydlení to není.
Hodiny jdou pozpátku.
Je tu mrtvej vzduch.
Je tu něco v nepořádku,
lítá tady zlej duch.

SUCHÝ, ŠLITR, GOLEM

Golem

Jé jé jé jé jé jé jé jé jé jé jé ,...

Doma v komoře stavím golema ,
hlavu nahoře , nohy dole má.

Kdo ho vidí , ten se diví ,
že vypadá jako živý.

Golem bohužel má nevýhodu
nevím jak bych měl ho uvést do chodu.

To věděl jen Rabi Lowy
dneska už to prý nikdo neví.

Jé jé jé jé jé jé jé jé jé jé jé ,...

Věřím však že co šlo kdysi
to i dneska možný je.
Že golema něco vzkřísí a že golem ožije.

Naučí se od mé ženy líbat pana sýkoru.
Vode mě pak zdravit členy uličního výboru.

Až půjdete někdy kolem zastavte se na
chvilku .
Předvedem vám jak si golem
umí ustlat postýlku.

Zahraje vám humoresku a pak večer do ticha.
V komoře vám pustí desku
Voskovce a Wericha.

Dovolte bych suše překpodkládal,
Golema že všichni znáte tu...

Tři tety - text

Mám jednu tetu v Bechyni, jezdí k nám na návštěvu
a hrabe se nám ve skříni a na dráze má slevu.
Druhou tetu mám v Kolíně, má na náměstí dům
tam sedí s kočkou na klíně a při tom pije rum

Nejpodivnější ze všech tet je ale teta třetí,
má jeden žaludeční vřed a asi sedm dětí.
Ta pije whisky se sodou a někdy taky bez
a tahle teta náhodou má hrozně ráda jazz.

Sousedí, když jdou do kina tak teta světlo zhasíná
a do vzpomínek potichu se noří
a pak se chápe trumpety na kterou strýček před lety
hravával při požárech svoje - Hoří!

A v melodii teskné se pokoj rozplyne,
jak se ta trubka leskne a teta v kombiné.
Sousedí, když se vrací zpět nejpodivnější ze všech tet
přestane hrát a tváří se zas přísně
a v pokoji s ní zavřená zůstává tichá ozvěna
tý její smutný opuštěný písňě.

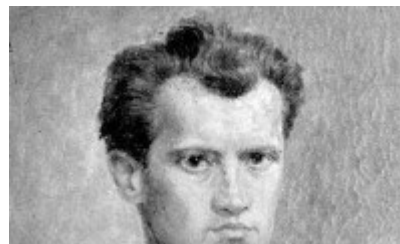
Sousedí, když se vrací zpět nejpodivnější ze všech tet
přestane hrát a tváří se zas přísně
a v pokoji s ní zavřená zůstává tichá ozvěna
tý její smutný opuštěný písňě.

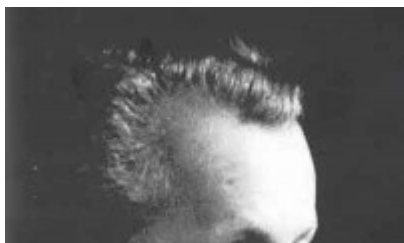
Slavná obhajoba

Blim-blam, blim-blam, blim-blam, blim-blam, haló,
haló, zde hlavní
hlasatel Radiožurnálu Praha, Jiří Šlitr. Slavná obhajoba
doktora J.Š.
v procesu proti nevěrné paní.....é.....é....

Slavnej soude
Tahle žena
Kterou tady
Zříme stát
Životem je
Znechucena
Nám nezbyvá
Než se ptát

Kdo je otcem
Toho děcka
Které si sem
Přivedla
Sedí tady
Jako pecka
Od včerejška
Nejedla

Její muž si
Ještě včera
Koupil novej
Baloňák
A ta žena
A ta dcera
Nemaj ani
Na koňák

Zatímco ta
Mladá dcera
Prodávala
Lásky žár
Kradla matka
Ještě včera
V gastronomu
Kaviár

Slavnej soude
Stojí psáno
Jak si jistě
Vzpomenem
Komu není
Shůry dáno
Hod'te po něm
Kamenem

Na ta slova
Dal jsem ženě
Elegantní
Znamení
Ta přinesla
Neprodleně
Bednu plnou
Kamení

Prokurátor
Pozbyl klidu
A když soudce
Zaplakal
Brečeli i
Soudci z lidu
Zato já jsem
Mluvil dál

Její manžel
Nemá citu
Chce ji dostat
Do hrobu
By ji dostal
Aspoň z bytu
Podal na ni
Žalobu

...ježišmarja...

Slavnej soude
No tak himl
Napařte mu
Kriminál
Aby si už
Jednou všiml
Že to takhle
Nejde dál

Soud odešel
Na poradu
A já čekal
Jak by ne
Nenápadně
Někde vzadu
Co se z toho
Vyvine

Ticho vládlo
Soudní síní
Necek ani
Jedinnej
V taláru když
Soudce míní
Že je manžel
Nevinnej

Zato matka
S dcerou v páru
Odseděj si
Pět neděl
Za tu krádež
Kaviáru
O který soud
Nevěděl

Porota pak
Řekla sborem
Obhájce je
Nešika
Do divadla
Malých forem
Ať jde dělat
Komika

...no tak mě tady teda máte...